

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 lipca 1963 r.

Nr 30

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

173 — z dnia 25 maja 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł 365

ROZPORZĄDZENIA:

174 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 czerwca 1963 r. w sprawie udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia byłym uczestnikom walk narodowo-wyzwoleńczych i więźniom politycznym oraz członkom ich rodzin 365
175 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 1963 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych i Trybunału Ubezpieczeń Społecznych 366

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. Nr 26, poz. 154, z 1958 r. Nr 62, poz. 307, z 1959 r. Nr 61, poz. 362, z 1960 r. Nr 41, poz. 248, z 1961 r. Nr 2, poz. 7 i z 1962 r. Nr 24, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli podatnik zakontraktował produkcję z całej powierzchni zajętej w gospodarstwie pod uprawę gruntową warzyw (wraz z nasiennictwem), krzewów owo-

cowych i roślin zielnych owocujących ponad powierzchnie określone w § 3 pkt 1 bądź pkt 2 lub pkt 3 i umowę kontraktacyjną wykonał, wówczas przychód z obszaru zakontraktowanego, określony w § 5 ust. 1 pkt 1, nie podlega doliczeniu do podstawy opodatkowania.”;

2) dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 5.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r. i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1964.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

174

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 czerwca 1963 r.

w sprawie udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia byłym uczestnikom walk narodowo-wyzwoleńczych i więźniom politycznym oraz członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334, z 1951 r. Nr 1 poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy uprawnień do korzystania ze świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia:

1) przez byłych uczestników:

- walk rewolucyjnych 1905 r., Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i wojny domowej Związku Radzieckiego,
- walki przeciwko reakcji i faszyzmowi w latach 1918—1939,
- walki o polskość i wolność narodową Wielkopolski, Śląska, Gdańska, Warmii i Mazur, Ziemi Lubuskiej i Pomorza,

- d) walki o wolność narodową i sprawiedliwość społeczną za granicami kraju, w szczególności walk w obronie republikańskiej Hiszpanii,
 - e) walki czynnej przeciwko hitlerowskiej przemocy o niepodległość, wyzwolenie narodowe i społeczne na wszystkich frontach walki z hitleryzmem i faszyzmem w latach 1939—1945,
 - f) walki z reakcyjnymi bandami w okresie po wyzwoleniu Polski,
- 2) przez osoby prześladowane i więzione ze względów politycznych w okresie międzywojennym i w czasie okupacji hitlerowskiej,
 - 3) przez członków rodzin osób określonych w pkt 1 i 2 oraz
 - 4) przez wdowy, sieroty i rodziców pozostałych po zmarłych osobach określonych w pkt 1 i 2.

§ 2. Osoby określone w § 1 pkt 1 i 2 mają prawo korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla ubezpieczonych, jeżeli:

- 1) uczestnictwo ich w walkach lub prześladowanie zostało stwierdzone przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację na podstawie odpowiednio udokumentowanych danych oraz
- 2) wyłącznym źródłem ich utrzymania są dochody osiągane
 - a) z prowadzenia gospodarstwa rolnego, z którego przychód szacunkowy nie przekracza 9.680 zł rocznie,
 - b) z pracy chałupniczej, rzemiosła lub innego zajęcia mającego charakter dorywczej pracy najemnej bądź usługowej, z której miesięczny przychód nie przekracza 750 zł.

§ 3. Członkowie rodzin osób, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w § 2, korzystają ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla członków rodzin osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 4. Wdowy, sieroty i rodzice pozostali po zmarłych osobach określonych w § 1 pkt 1 i 2 mają prawo korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla ubezpieczonych, jeżeli:

- 1) Związek Bojowników o Wolność i Demokrację stwierdził uczestnictwo osoby zmarłej w walce lub jej prześladowanie oraz
- 2) osiągają dochody ze źródeł określonych w § 2 pkt 2, a poza tym spełniają warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników oraz ich rodzin.

§ 5. 1. Dokumentem uprawniającym osoby określone w §§ 2—4 do korzystania ze świadczeń leczniczych jest specjalna legitymacja wystawiona z ważnością na rok kalendarzowy przez zarząd wojewódzki Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej.

2. Podstawą do wydania leków przez apteki otwarte jest recepta wystawiona przez lekarza (lekarza dentystę, felczera) zakładu społecznego służby zdrowia według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Szlachetki*

175

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 czerwca 1963 r.

Regulamin wewnętrznego urzędowania okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych i Trybunału Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 36 § 1 Prawa o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 41, poz. 215) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w regulaminie artykuły bez bliższego określenia odnoszą się do prawa o sądach ubezpieczeń społecznych, paragrafy zaś — do regulaminu.

§ 2. Obowiązkiem pracowników okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, zwanego dalej „sądem”, jest przestrzeganie, aby każda czynność sądowa była wykonywana zgodnie z obowiązującymi przepisami, sprawnie i w wyznaczonych terminach; w działalności swej kierować się oni powinni dbałością o realizację planów pracy, o socjalistyczną dyscyplinę pracy i stałe usprawnianie pracy.

§ 3. Rozkład czynności sądowych oraz urządzenia wewnętrzne sądu powinny zapewniać obywatelom możliwość korzystania z działalności i opieki sądu bez zbędnej straty czasu, a nadto ułatwiać im obecność na jawnych posiedzeniach sądu.

§ 4. Od zgłaszających się w sądzie nie należy żądać składania pisemnych podań, jeżeli przepisy prawne wyraźnie tego nie wymagają i jeżeli wystarczy spisanie krótkiego protokołu bądź sporządzenie notatki urzędowej.

§ 5. 1. Przy wyznaczaniu w sprawie terminu należy uwzględnić w miarę możliwości uzasadnione życzenia stron, ich pełnomocników i przedstawicieli oraz innych osób, biorących udział w sprawie. Dla każdej sprawy wyznaczonej na posiedzenie należy dokładnie oznaczyć godzinę rozpoczęcia z uwzględnieniem przypuszczalnego czasu trwania poprzedzających ją spraw, przy czym należy również brać pod uwagę odległość i warunki komunikacji (godziny przyjazdu i odjazdu środków komunikacji publicznej), z której korzystają osoby wzywane do sądu, a zamieszkałe poza jego siedzibą.

2. Sprawy na posiedzeniach sądowych rozpatrywać należy w kolejności ich zamieszczenia na wokandzie, o ile szczególne względy nie uzasadniają wyjątku.

Rozdział 2.

Komunikowanie się sądu z innymi sądami, organami władzy i administracji państwowej oraz z zagranicą.

§ 6. W toku postępowania sądowego sąd zwraca się bezpośrednio do organów władzy i administracji państwowej oraz innych instytucji.